

BEU. SBE. Derg.
Cilt:4 Sayı:1 Haziran 2015

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI (Makıt Han)

Korkmaz ŞEN*

Özet

Denizli Kervansarayı, Elazığ ili Keban ilçesinde, Keban – Ağın karayolunun 8. kilometresinden kuzeye döndükten sonra 1 km mesafede yer alır. Yapı, tarihi İpek Yolu üzerinde bulunmaktadır. Eser yalnızca plan özellikleriyle kapalı kısmı olan kervansaray plan tipindedir. Yapım tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte planı ve yapım tekniği itibarıyla 13. yüzyılın sonu ile 14. yüzyılın başlarında inşa edilmiştir. Keban'ın; bakır, krom ve çinko madenlerine yakın oluşu sebebiyle Osmanlı'nın son dönemlerine kadar faal olduğu bilinmektedir. Bu hareketlilik beraberinde konaklama ihtiyacının doğmasına neden olmuştur. Yapının ağırlıklı olarak bu işleve karşılık geldiği belirtilebilir. Eserin bulunduğu çevreye yakın ayakta kalan başka kervansarayın olmaması, araştırmaya konu olan hanı daha da önemli kılmaktadır.

Anahtar kelimeler: *Keban, Kervansaray, Han, Ribat, Selçuklu, Osmanlı, Ticaret*

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ VILLAGE CARAVANSERAI (Makıt Han)

Abstract

Denizli Caravanserai is located at a location reached after travelling 1 km following a right turn (north) at the 8th km of the Keban-Ağın Road, in the Keban District of the Province of Elazığ. The structure is located on the historical Silk Road. The structure is only consisted of an enclosed part and has an enclosed courtyard type plan. The date of the construction is unclear but in terms of its plan and the construction technique it seems to have been constructed at the end of the 13th or at the beginning of the 14th century. It is believed to be actively used until the end of the Ottoman Period because of its proximity to the Keban copper, chromium and zinc mines. All these activities resulted with a need for accommodation. It can be indicated that the structure was constructed because of this need. The non-existence of caravanserais, which are as well preserved as this one, in the immediate vicinity makes this inn even more important.

Key Words: *Keban, Caravanserai, Inn, Ribat, Seljuk, Ottoman, Trade*

* Araştırma Görevlisi Bitlis Eren Üniversitesi Fen Eren Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü mersavsen_23@hotmail.com

Giriş

Kervansaray kelimesi köken olarak Farsça “kârvan” ve “seray” kelimelerinin birleşiminden oluşmaktadır. Türkçeye aktarımında kervansaray olarak girmiştir. Geçmişte ticari hayat; at, deve gibi binek ve yük taşıyıcı hayvanlarla gerçekleştirilirdi. Bu seyahat esnasında kervan kabileleri gerek şehirlerarasında, gerekse şehir içlerinde inşa edilen kervansaraylarda konaklardı. Bu süre içerisinde kervandaki insanlar ve hayvanlar hem dinlenir hem de ihtiyaçlarını giderirlerdi. Ayrıca ticari mallar muhafaza altına alınır.(Yalçınar, 1997: 998; Uslu, 1985: 196; Taştan, 2010 : 4; Develioğlu,1996 : 323). Bunun yanında sınırlarda savaş açısından önemli olan yerlerde kurulan bu yapıların içlerinde silah depoları, ambarlar, mescit, hamamlar ve ahırlar bulunurdu(Turan,1946 : 477-78).

Ticaret yolları üzerinde inşa edilmiş belirli aralıklarla (takribi 30-40 km) yapılmış olan ve deve yürüyüşü ile yaklaşık 8-9 saat mesafede inşa edilen bu Selçuklu eserleri dış görünüşleri itibariyle bir kaleyi andırmaktadırlar(Yetkin, 1965 : 128; Mülayim,1994 : 397). Ancak ticaret yollarının zorlu coğrafi koşullara sahip olduğu bölgelerde mesafe daha da kısalmaktadır. Örneğin Siirt, Bitlis ve Tatvan arasında yapılan hanlardaki mesafeler 5-10 km ye kadar düşmektedir.

Kervansaraylar daha önceleri Asya’da İslam öncesi dönemde ve sonrasında İslam dünyasında yapılmış olan ribatların bir devamı niteliğindedirler. Onun için Anadolu Selçuklu Devleti’ne ait vakfiye ve kitabe gibi kaynaklarda bu yapılardan bahsedilirken “kervansaray” ve “han” kelimeleri ile eş anlamlı olarak “ribat” da kullanılmıştır(Uslu,1985 : 194).

Anadolu’daki kervansaraylar plan tipolojisi olarak genel anlamda dört grup halinde değerlendirilmiştir. Bu değerlendirmede kervansaraylarda “açık” ve “kapalı” bölümlerin varlığı ölçüt olarak kullanılmıştır.

Hanlar, buna göre:

1. Yalnızca kapalı kısmı olan “hol” hanlar (Levha 1)
2. Hem açık, hem kapalı kısmı olan hanlar (Levha 2)
3. Yalnızca açık kısmı olan “açık bölümlü” hanlar (Levha 3)
4. “Eşodaklı” hanlar (Levha 4) olmak üzere dört grupta sınıflandırılmıştır(Erdmann,1961 : 21-22; T. Yavuz, 1976: 87; Karpuz, 2001:81; Yetkin, 1970 : 79).

Denizli Köyü Kervansarayı (Makit Han)

Yeri ve Konumu

Denizli Kervansarayı, Elazığ iline bağlı Keban ilçesinde, Keban –Ağın karayolunun 8. km’sinden kuzeye döndükten sonra 1 km sonra ulaşılan Denizli Köyü’nün içerisinde, K41A19B pafta 199 ada 3 numaralı parselde kayıtlı ve mülkiyeti Vakıflar Genel Müdürlüğü’ne ait bir yapıdır¹ (Levha 4). Yapı tarihi İpek Yolu üzerinde yer almakta olup Harput-Sivas doğrultusunda Keban-Arapkir hattı üzerinde yer almaktadır (Tuncer. C, 2007:98,99,102,103). Ancak yapı Selçuklu kervan yolları haritasında yer almamaktadır(Levha 6). Bunun nedeni muhtemelen harita hazırlanırken eserin henüz tespit edilememiş olmasından kaynaklanabilir.

Tarihi

Araştırmamıza konu olan Denizli Kervansarayı’nın kitabesi yoktur. Yapımı ile ilgili herhangi bir arşiv belgesine de rastlanılamamıştır. “Yukarı Fırat’ta Tarihi Eserler” adlı kitapta 4. Murat’ın Bağdat seferi sırasında yapılmış tipik bir Osmanlı eseri olduğu belirtilmiştir(Parlak, 2003 : 291). Ancak Denizli Kervansarayı 4.Murat’ın Bağdat seferi güzergâhına oldukça uzaktır. O dönemde yapıldığına dair bir belgeye ulaşılamamıştır(Levha 7).

M. Kemal Özergin’ in “Anadolu’ da Selçuklu Kervansarayları” adlı makalesinde ise yapı kitabesinin olduğu fakat okunamadığı, hakkında da pek bilgi bulunmadığını belirtmiştir(Özergin, 1965 : 141-170).

Avlusuz oluşunun yanında taç kapısının cephede bir çıkıntı oluşturulmaması ve yükselen bir eyvan biçiminde dışarı açılmasıyla Selçuklu dönemine ait bir geç devir eseri olduğu kanaatini uyandırmaktadır. Bu tespitlerden hareketle kervansarayın XIII. yüzyılın sonlarıyla XIV. yüzyılın başlarına tarihlenmek mümkün görünmektedir (Ünal, 1969-70 : 149; Aslanapa, 1984; Sinclair, 1989: 55). XIII. yüzyılda Keban’dan Erzurum’a altın, gümüş ve bakır gibi madenlerin ticaretinin yapıldığı da bilinmektedir(Tuncer, 2007 : 21). Hanlar, ticari hayat için yapılan yapılar olduğundan Denizli Köyü Kervansarayı’ının (Makit Han) XIII. yüzyılda yapılmış olma fikrini daha da güçlendirmektedir. Çünkü yakın güzergâhta başka da bilinen han bulunmamaktadır.

Planı ve Mimari Özellikleri

Yapı dikdörtgen planlıdır. Kuzey-güney yönünde bir yerleşim düzenine sahip olup, 16.65 m. x 25.48 m. ebatlarındadır(Levha 5). Eser, sadece kapalı kısmı olan, kapalı avlulu kervansaray plan tipindedir. Giriş 5x6 m. ebadında yüksek bir

¹ Vakıflar Bölge Müdürlüğü Denizli Köyü Kervansarayı Raporu, 2007

eyvan şeklindedir. (Res. 1,1a) (Parlak, 2003 : 291). Giriş eyvanının devamında bir kapı ile kapalı mekâna geçilmektedir (Res.1a, 2). Giriş eyvanın doğu ve batı kısmında iki küçük oda yer almaktadır. (Res. 3). 3x5 m ebatlarında olan odalardan biri hancı odası diğeri mescit olabileceği gibi kervan sahiplerinin dinlenme yerleri de olabilir. Mevcut haliyle işlevlerinin ne olduğu bilinmemektedir.

Kapalı kısma daha küçük boyutlu bir kapı ile giriş sağlanmaktadır. Kapalı kısım 14.05 x 17.70 m. ebatlarındadır. İki sıra halinde uzanan beş ayağa atılmış altı kemer açıklığı bulunan üç sahna ayrılmıştır. Giriş yönünde üçüncü ayak ile duvar arasına destek kemeri atılmıştır. Bu kemerler hem birbirine hem de duvarlara bağlanmaktadır.² Bu şekilde kemerler orta sahnı doğu ve batı yönünde desteklemektedir(Res. 6,6a). Orta sahn diğerlerine göre daha yüksek ve daha geniş tutulmuş olup, yaklaşık 6 m. genişliğindedir. (Res. 4)

Yan sahnlar 4x17 m. ebatlarındadırlar. Kemer açıklıkları karşılıklı olarak simetrik (Res. 8). Yapının girişinde sağda ve soldaki ilk kemer açıklıkları diğer kemerlere göre daha geniş ve yüksek tutulmuştur (Res. 7). Bu durumun nedeni muhtemelen işlevsel bir farklılık olup, hayvanların yapının sağındaki ve solundaki kısımlara geçişinin rahat sağlanması içindir. Nitekim geri kalan kısımlardaki kemer açıklıklarından alçak tutulduklarından dolayı geçiş pek mümkün değildir. Kemerler hafif sivri kemer formundadır. Kemerlerin üzerinde dışa taşkın ikinci bir kemer uygulaması dikkat çekmektedir. Strüktür anlamında bir işlevi olmayan bu ikinci kemer uygulaması muhtemelen dekoratif kaygılarla uygulanmıştır.(Res. 8). Kare ayakların bitiminde kemer başlangıçlarında başlayan çıkıntı birer silme(üzengi) bulunmaktadır (Res. 4). Üst örtü sistemi beşik tonozludur (Res. 9). Orta sahnin tonoz kısmında üç adet ışıklık yer alır. Bu açıklıklar sadece aydınlatma elemanı olarak kullanılmamış olup aynı zamanda havalandırma ve baca unsuru olarak da kullanılmış olduğu düşünülmektedir (Res. 4). Ancak üst örtünün tahribata uğraması nedeniyle ışıklıklar büyük ölçüde bozulmuşlardır(Res. 9).

Han' ın güney duvarında (orta sahnin hizası) tabandan yaklaşık 1 m. yükseklikte bir açıklık bulunmaktadır. Güney duvarında yer alan açıklık, beyaz ve kalın taştan yapılmış silindirik bir boru şeklindedir. Yarım metre çapındaki bu yekpare ve yuvarlak taştan olan açıklığın dıştaki bazı birimlerle hanın irtibatını sağladığı düşünülmektedir(Parlak, 2003 : 293)(Res. 5). Oysa bu açıklığın, hanın temizliği yapılırken atıkların dışarı atılmasını sağlayan açıklık olduğunu düşünmek daha akla yatkındır.

Taçkapı, kemerler ve kemerlerin binmiş olduğu ayaklar kesme taştan yapılmıştır. Yer döşemesine dair bir bilgiye rastlanmamıştır. Günümüzde ise zemin toprak olarak durmaktadır. Pencere ve üst aydınlatma bölümlerinin kenarları da kesme taştan yapılmıştır.

²Vakıflar Bölge Müdürlüğü Denizli Köyü Kervansarayı Raporu,2007

İşlevi

Selçuklu devrinde yapıldığı düşünülen yapı, bu dönemde yapılmış olan diğer hanlar ile işlevsel olarak ortak özellikler gösterdiği gibi Keban madenleri ile ilintili farklı işlevlerini de bir biçimde sürdürmüş gibi görünmektedir.

Keban'da yaklaşık 40 km karelik bir alanda yüzlerce eski imalat galerisi ve paşaları mevcuttur. Anadolu Selçuklularında madenlerin üretimi yaygın, bunların işlenme düzeyleri de oldukça gelişkindir. Anadolu Selçuklu devletinin ve daha sonra Osmanlı devletinin politik gücünün seviyesiyle bu alandaki faaliyetleri arasında bir paralellik gözlenmektedir(Yılmaz,1981 : 275).

Öte yandan Keban madenlerinin Selçuklular zamanında işletildiğine dair yazılı bir kaynak ya da belge mevcut değildir(Tızlak, 1997 : XXVIII). Denizli Kervansarayı'nın tarihi İpek yolu üzerinde yer alması (Erzincan Sivas çizgisinde Divriği-Kemaliye-Arapkir- Keban) ve bu bölgede geçmişte madencilik yapıldığı bir alan olması buradaki madenlerin XIII. yüzyılda Erzurum Çifte Minareli Medresenin etrafında yer alan zanaatçılara Keban'dan altın, gümüş gibi madenlerin getirildiğinin bilinmesi (Tuncer, 2007: 21) burada yoğun biçimde ticari faaliyetin gerçekleştirildiğine işaret etmektedir. Bu bağlamda deniz ticaretinin gelişmesiyle İpek yolu ticareti önemini yitirmiş olsa da Keban madenler sayesinde Keban Denizli Hanı ticari önemini yitirmemiştir.

Özellikle Osmanlı Dönemi'nde, 1775- 1850 tarihleri arasında çıkarılan madenler sayesinde ciddi bir faaliyet söz konusudur(Tızlak, 1997 : 121-123; Mamürati'l-Aziz Salnamesi, 1301: 110). Bu faaliyetleri sürdürebilmek için teknik ve başka elemanlara ihtiyaç olmuştur. Bu elemanlar arasında ustabaşı ve ustalar, kal ağası, maden amelelisi, prisdadlar, kömür görevlileri, kömürcübaşılar, baltacılar, kelekçiler, kömür ağası, dolapçılar, iskele sırikçıları, kütük görevlisi, merkepçiler ve çakılcılar bulunmaktadır³(Tızlak, 1997 : 110-118). Farklı görevlere sahip bu elemanlar düşünüldüğünde burada ciddi bir insan nüfusunun görev aldığı anlaşılmaktadır. Bu elemanların bir kısmı geçici görevli olup kömür madeni için odun kömürü getiren insanlardır. Bu insanların barınabilecekleri ve istirahat edebilecekleri bir yere ihtiyaç duydukları muhakkaktır. 1989 yılında yayınlanan "Eastern Turkey :an Architectural and Archaeological Survey" adlı kitapta da yazları dinlenmek için kullanıldığı belirtilmiştir(Sinclair, 1989: 55).

Tüm bu hususlar göz önüne alındığında Denizli Kervansarayı'nın muhtemel işlevi daha da iyi anlaşılmaktadır. Kuvvetle muhtemeldir ki Keban madenine odun kömürü getiren veya geçici işlerde çalışmak için gelenler bu kervansarayda konaklamışlardır. Aksi takdirde bu kervansarayı yakın dönemlere kadar sağlam kalabilmiş olmasını açıklayabilmek mümkün görünmemektedir. Nitekim yapı günümüzde dahi genel manada ayaktadır. Köylüler yapıyı halen ahır ve depo olarak

³Ayrıntılı bilgi için bkz. Osmanlı Döneminde Keban- Ergani Yöresinde madencilik(1775-1850), Türk Tarih Kurumu Basımevi(1997), Ankara.

kullanmaktadırlar. Bu bölge yakınlarında da bu denli sağlam ve ayakta başka bir kervansaray bulunmamaktadır.

Süsleme Özellikleri

Süsleme dönem özelliği olarak birçok yapıda görüldüğü gibi genelde taçkapıda yoğunlaşmaktadır. İç mekânda süsleme kemer ayaklarında bulunmaktadır. Ayaklardaki süsleme çizgisel üslupta ve kazıma tekniğiyle yapılmış, basit geometrik motiflerdir (Res. 10). Asıl süsleme hanın kapalı kısma girişi sağlayan kapı çevresinde bulunmaktadır. Süslemeler kapının etrafında düzgün dikdörtgen kesme taşların üzerine işlenmiş geometrik motiflerdir. Geometrik kompozisyonlarda yıldız baklava motifleri görülmektedir(Res. 11, 11a,11b,11c). Kapı kemerinin kilit taşının üstünde bozulmuş (kırılmış veya erimiş) bir taş dikkati çekmektedir. Buradaki motifin kartal motifi olduğu düşünülebilir. Hancı odası ve mescit olduğu düşünülen odaların giriş kapılarının lentolarında geometrik motifler dikkati çekmektedir (Res. 12).

Sonuç

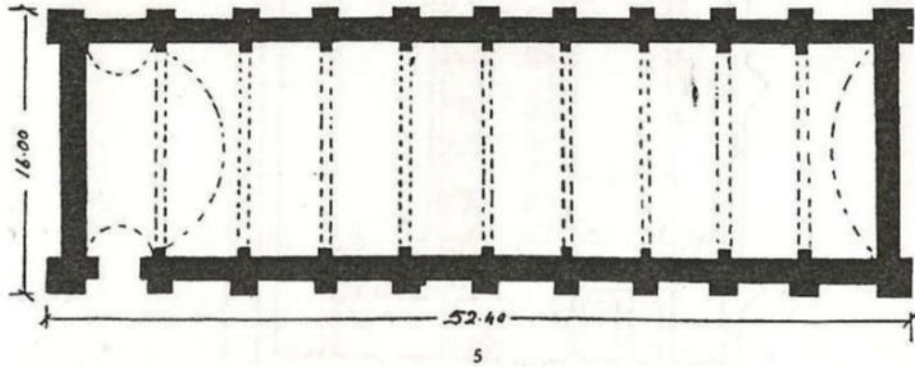
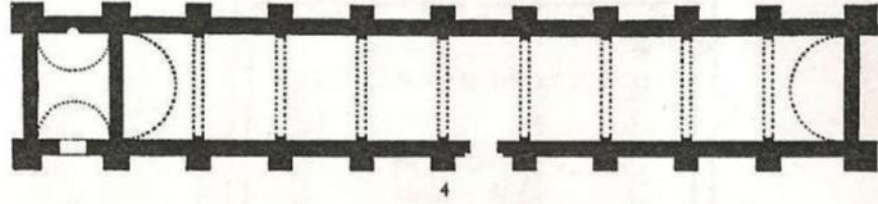
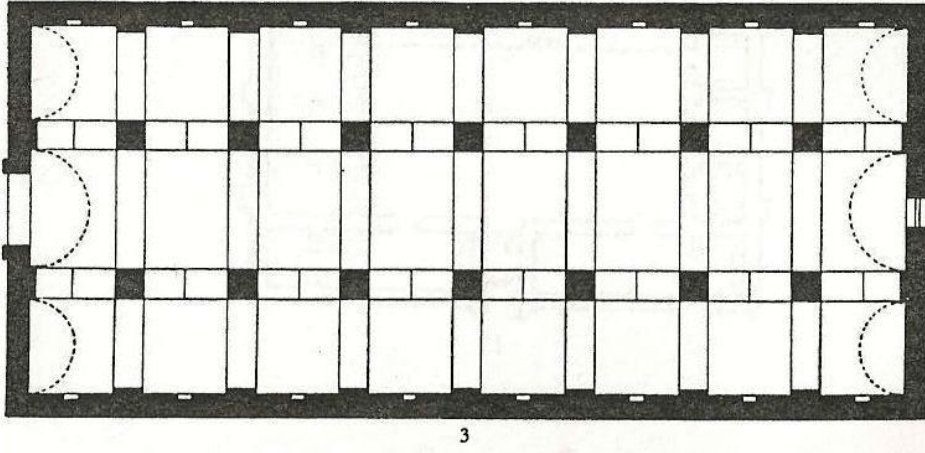
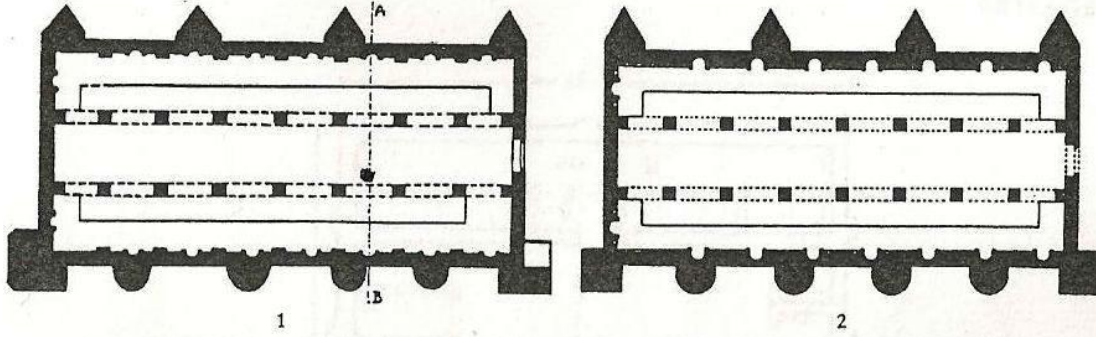
Denizli Kervansarayı planı ve mimari özellikleri bakımından değerlendirildiğinde, avlusuz oluşu, girişin bir eyvan şeklinde çıkıntı oluşturmaması bilinen Selçuklu hanların pek çoğu genellikle XIII. yüzyıla tarihlendirilmektedir. Bu Hanlar İğdır Han' ı, İbrahim Şah Han'ı, Makıt Han gibi Hanlar sayılabilir. Aslanapa bu han tipinin Doğu Anadolu'ya özgü olduğunu belirtmiştir. (Aslanapa, 1984: 169; Ünal, 1969-70 : 14)(Resim 1). Yapı kapalı plan tipinde bir kervansaray olup tarihi İpek yolu üzerinde yer almakta, Erzincan Sivas çizgisinde Divriği-Kemaliye-Arapkir'i Keban üzerinden Harput'a bağlamıştır. Keban madenleri sayesinde bu ticaret yolu önemini kaybetmemiş, faal bir şekilde kullanılmaya devam etmiştir. Yapı son dönemlerinde bölgedeki maden işletmeleri için dönemsel olarak çalışan teknik elemanlar tarafından kullanılmış gibi görünmektedir. Yakın çevrede halen ayakta olan benzeri kervansarayların bulunmaması bu eseri daha da önemli kılmaktadır. Yapının mevcut haliyle korunması pek mümkün değildir ve bir an evvel restore edilerek korumaya alınması ve ülkemize ve yöreye kazandırılması son derece önemlidir.

KAYNAKÇA

- ASLANAPA, O.(1972) Türk Sanatı, MEB. Yay., C. 2, Ankara.
- ASLANAPA, O.(1984) Türk Sanatı,I-II. Kervan Yayınları, İstanbul.
- DEVELLİOĞLU, F.(1996)*Osmanlıca Türkçe Ansiklopedik Lügat*, Aydın Kitabevi, 13. basım, Ankara.
- ERDMANN, K.(1961) “*DasAnatolische Kervansaray Des 13. Jahrhunderts*”, VerlagGrbr. Mann, Berlin.
- HANELÇİ, Ş.(1989) Keban civarı Eski İmalat Pasaları ve Au-Ag Açısından Önemi, Keban.
- KARPUZ, H.(2001) “*Anadolu Selçuklu Mimarisi Yardımcı Ders Kitabı*” Selçuk Üniversitesi Yaşatma ve Geliştirme Vakfı, Konya.
- MAMÜRATİ’L-AZİZ SALNAMESİ, sene,1301.
- MÜLAYİM, S.(1994) “*Anadolu Selçuklu Sanatı*”, *Doğuştan Günümüze Büyük İslam Tarihi*, Cilt 1, Kombassan yayınları, Konya.
- ÖZERGİN, M.(1965) “*Anadolu’ da Selçuklu Kervansarayları*”, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi, İstanbul.
- PARLAK, L.(2003) Yukarı Fırat’ta Tarihi Eserler, Elazığ, İstanbul Matbaası.
- SAMİ, Ş. (2006),Kamus-ı Türki, Çağrı Yayınları, İstanbul.
- SİNCLAİR, T.A.(1989), Eastern Turkey : an Architectural and Archaeological Survey Vol III, Pindar Press, London.
- TAŞTAN, A.(2010) Türkiye Selçukluları Zamanında Tokat ve Çevresindeki Kervansaraylar(Basılmamış Y. Lisans Tezi).
- TUNCER, O. C. “Kervan Yolları”, *Mimarlık ve Sanat*, C.2, İstanbul.
- TUNCER, O.C.(2007) Anadolu Kervan Yolları, Vakıflar Genel Müdürlüğü Yayınları. Ankara.
- TURAN, O,(1946) Selçuklu Kervansarayları, Belleten, cilt 10, sayı 39,s.477-78
- TIZLAK. F.(1997) Osmanlı Döneminde Keban-Ergani Yöresinde Madencilik(1775-1850),Türk Tarih Kurumu Basımevi, Ankara.
- USLU, H.(1985)*Başlangıçtan Günümüze İslam Müesseseleri Tarihi*, Gonca yayınları, İstanbul.
- ÜNAL, R. H.(1969-1970) “İğdır Yakınlarında Bir Selçuklu Kervansarayı Doğubayazıt-Batum Kervan Yolu Hakkında Notlar”, Sanat Tarihi Yıllığı, III, İstanbul.

- YALÇINER. G.(1997) “Kervansaray”, Eczacıbaşı Sanat Ansiklopedisi, C.2, Yem Yayın, İstanbul
- YAVUZ, A. T.(1976) “*Anadolu’da Eşodaklı Selçuklu Hanları*”, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Dergisi.
- YETKİN, S.K.(1965),İslam Mimarisi, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara
- YETKİN, S. K.(1970)”Türk Mimarisi” ,Bilgi yayınevi, Ankara
- YILMAZ, S.(1981) “Zengin Olan Maden ve Hammadde Kaynaklarımızın Değerlendirilebilmesi için Alınması Gereken Hukuki, İdari ve Teşvik Tedbirleri”,Türkiye İktisat Kongresi, Ankara

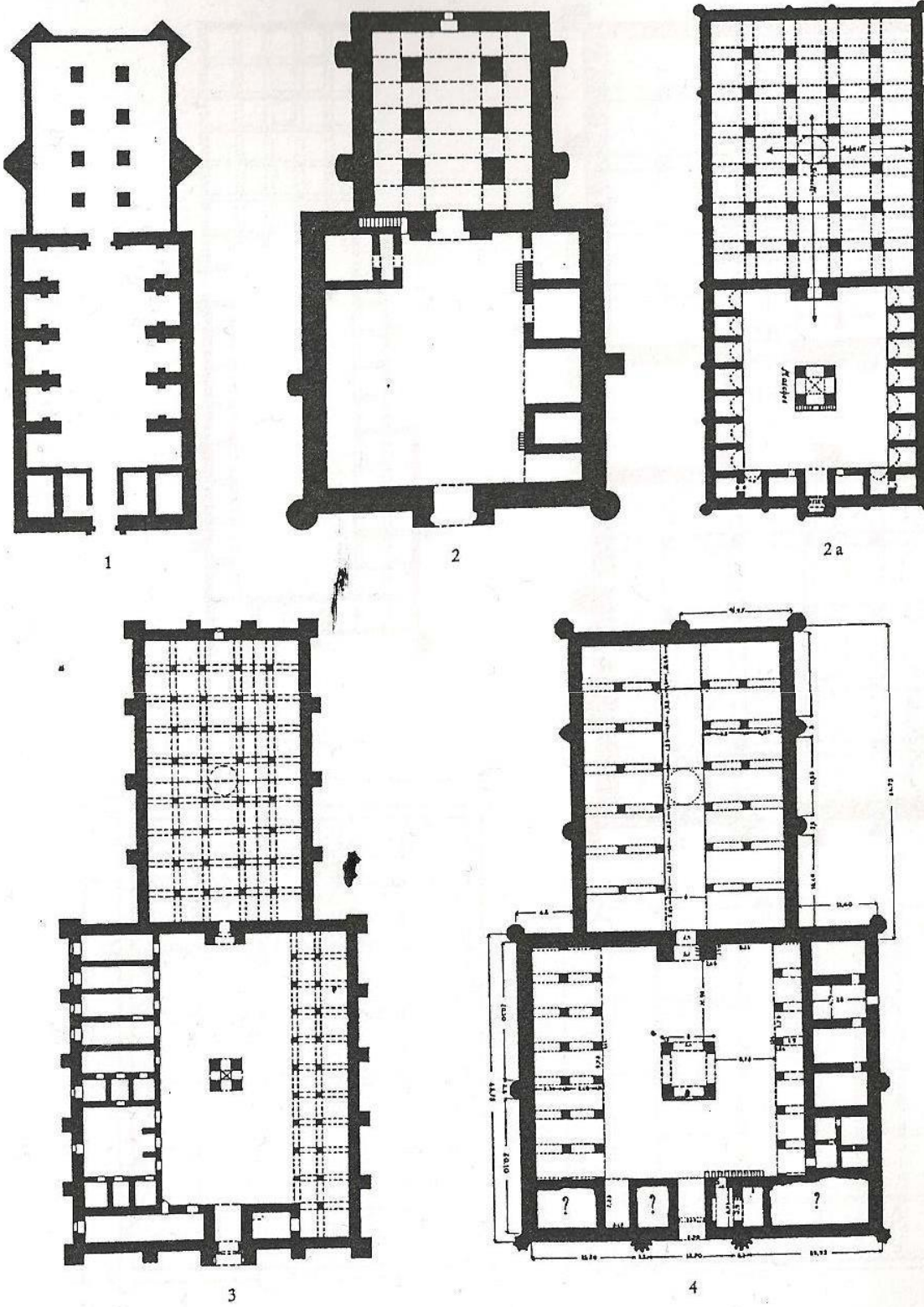
LEVHALAR

Ezinepazar Han1,2,3 - Şarafsaz Han 4,5.

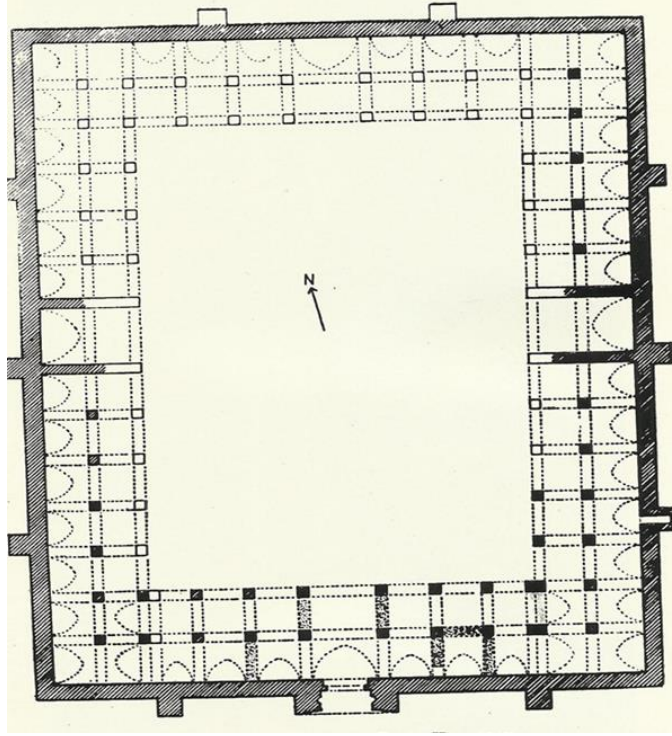
Levha 1. Yalnızca Kapalı Kısımları Olan Kervansaraylar. (Erdmann, 1976:180)

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI

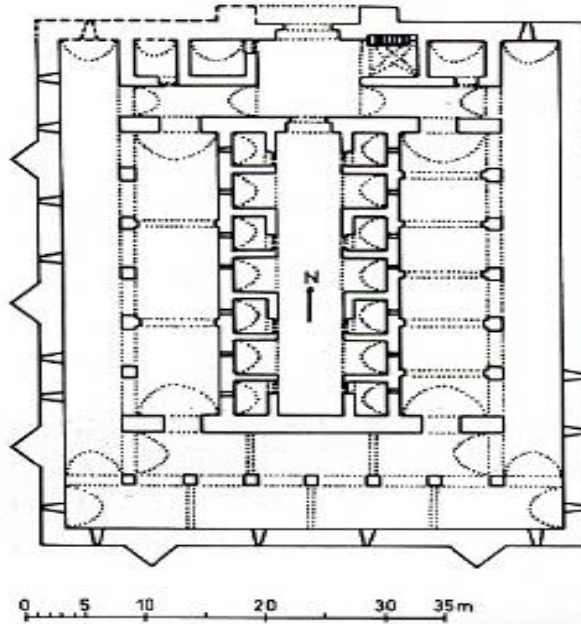

Ertokuş Han 1 – Ak Han 2 –Sultan Han Kayseri 2a- Sultan Han Aksaray 3- Sultan Han Kayseri 4.

Levha 2 Hem Açık Hem Kapalı Kısımı Olan Kervansaraylar. (Erdmann,1976:182)

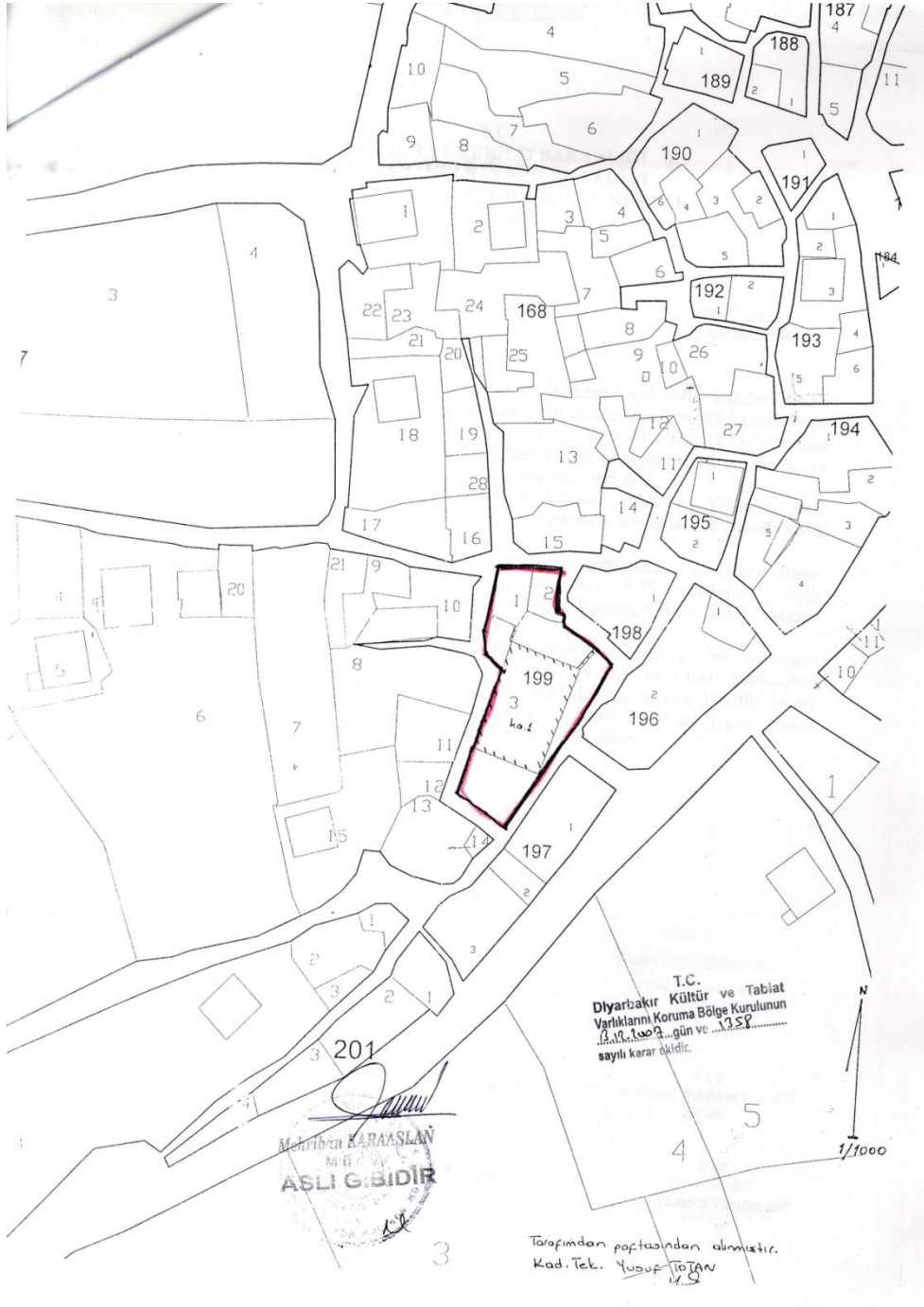
Emdir Han Levha.3 Açık Avlulu Plan Tipi (Suut K. YETKİN CCXXIX)

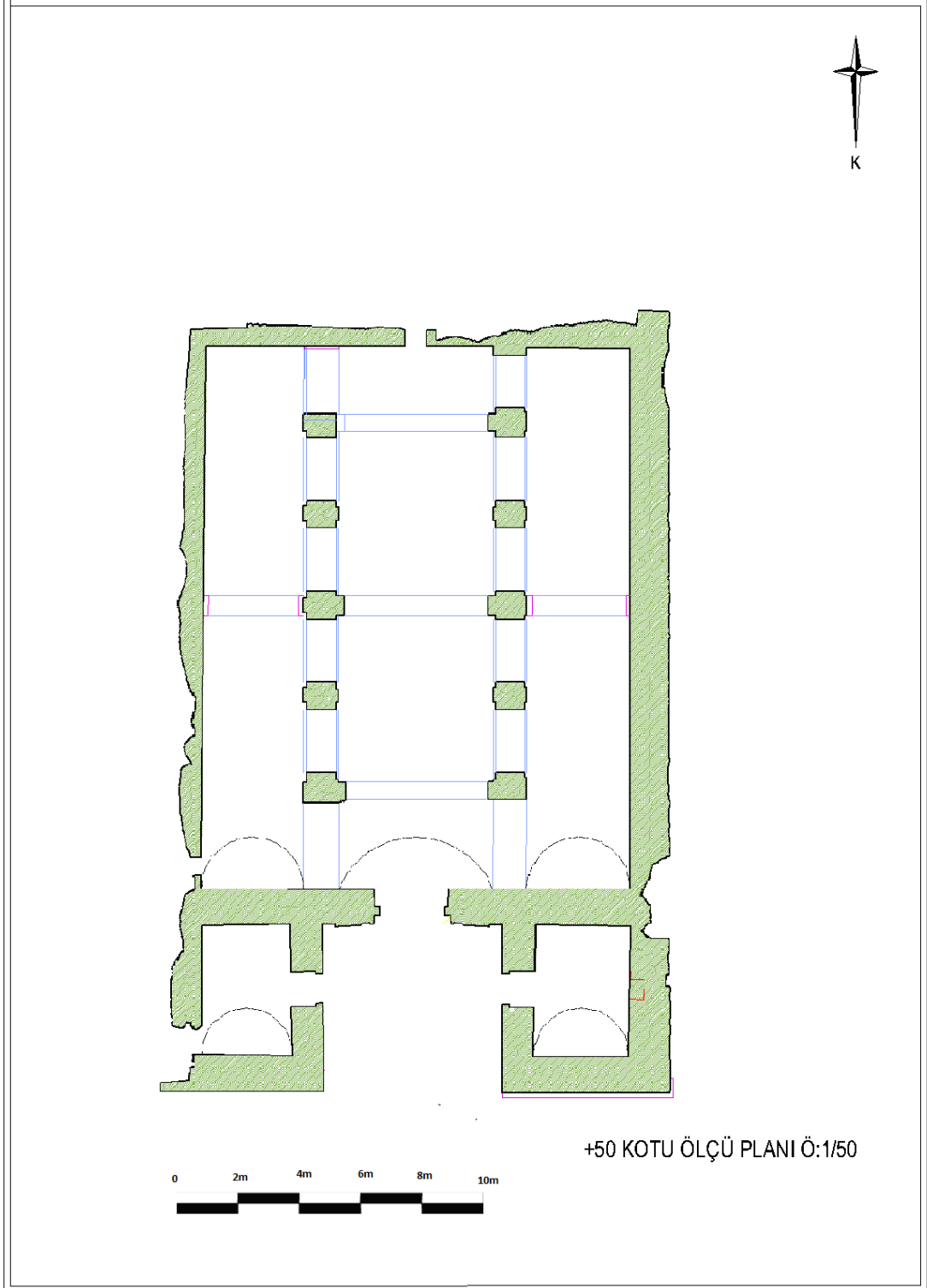
Alara han

Levha.4 Eşodaklı Plan Tipi

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI

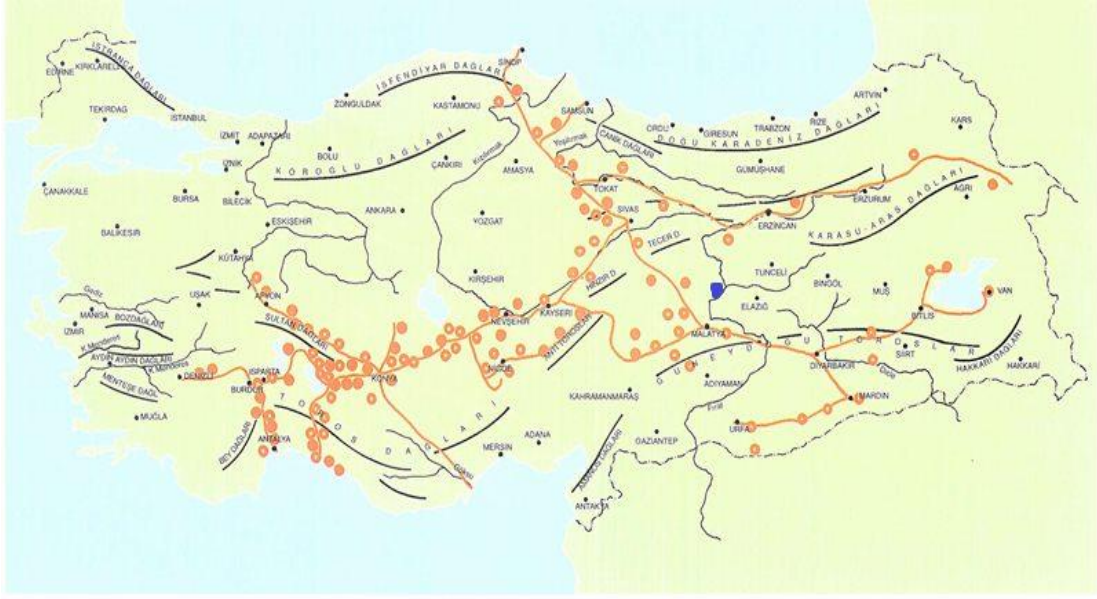

Levha 4. Denizli(Makit Han) Kervansarayi yeri ve konumu(kadastro Tek. Yusuf TOTAN)

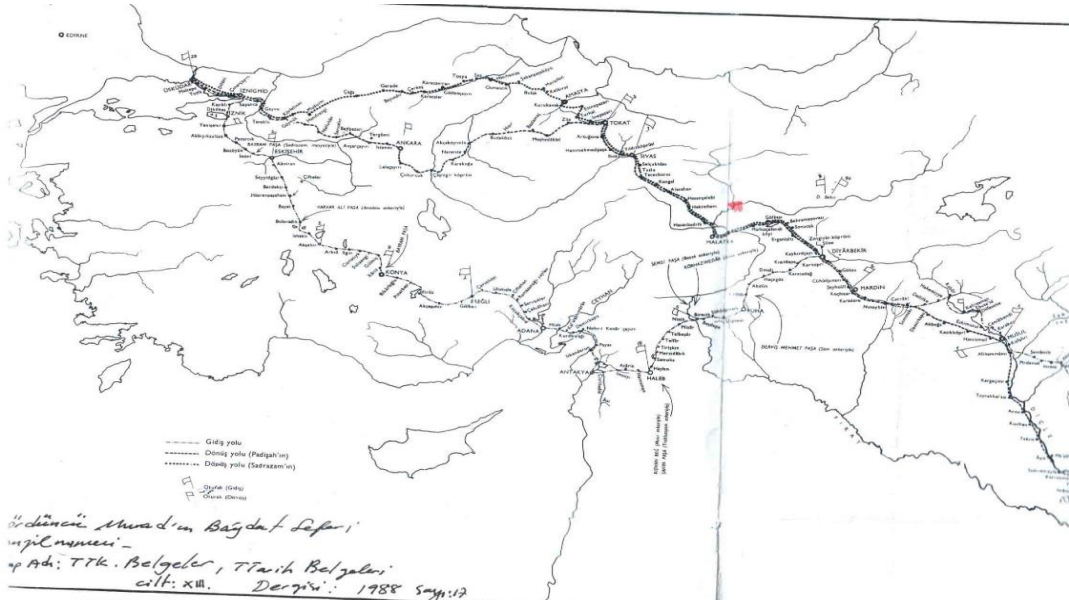

Levha 5. Denizli Kervansaryı (Makit han)planı(Y. M. Ö. BARUT' tan)

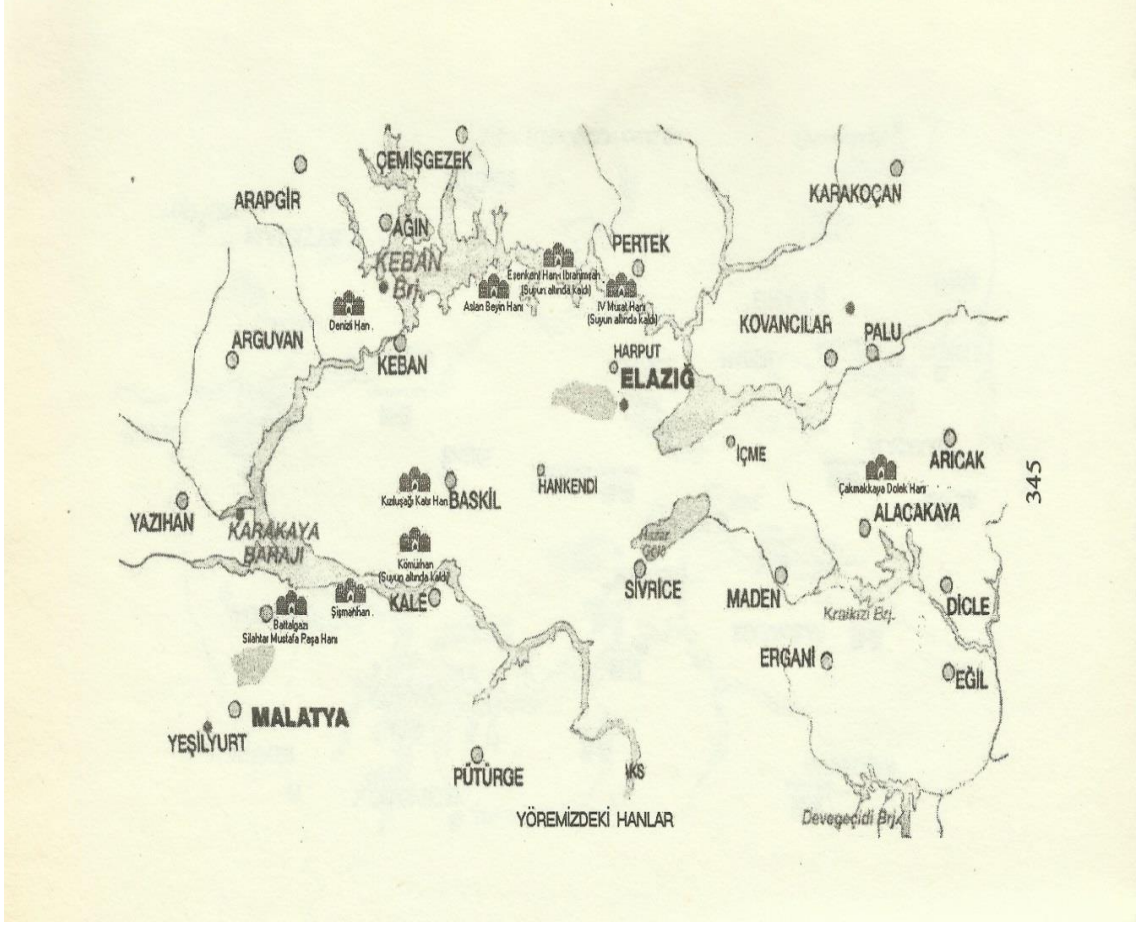
ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI

Levha 6. Selçuklu kervan yollarını gösteren harita

Levha.7 IV. Murat'ın Bağdat seferini gösteren harita

Levha 8. Yöremizdeki Hanlar (Lütfi Parlak. Yukarı Fırat'ta Tarihi Eserler, 2003)

RESİMLER

Resim 1

Resim 1a

Resim 2

Resim 3

Resim 4

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI

Resim 5

Resim 6

Resim 6a

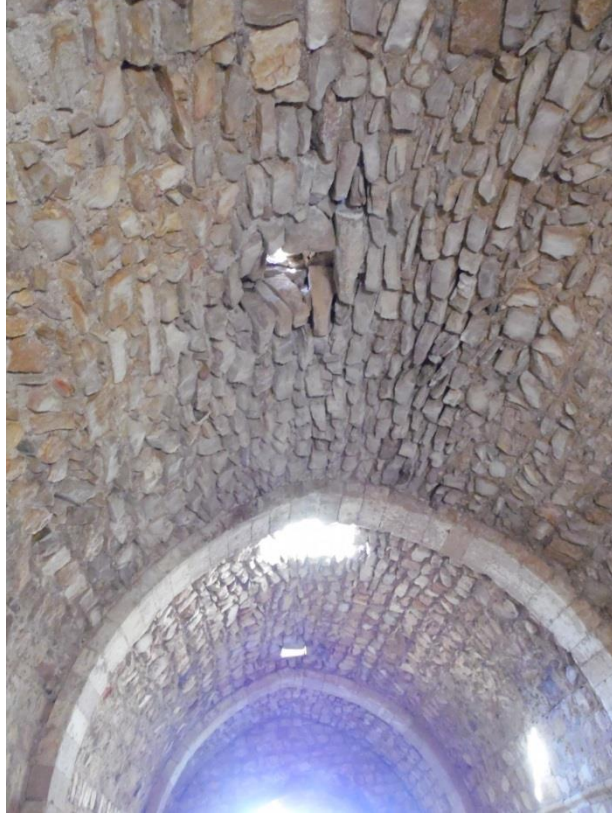

Resim 7

Resim 8

ELAZIĞ/KEBAN-DENİZLİ KÖYÜ KERVANSARAYI

Resim 9

Resim 10

Resim 11

Resim 11a

Resim 11b

Resim 11c

Resim 12

